

LADY MACBETH

Σκηνοθεσία: Ουίλιαμ Όλντροϊντ

Σενάριο: Nikolai Leskov (βασισμένο σε νουβέλα της Alice Birch)

Ηθοποιοί: Φλόρενς Πιού, Κόσμο Τζάρβις, Πολ Χίλτον, Ναόμι Άκι, Κρίστοφερ Φέρμπανκ, Bill Fellows, Ian Conningham, Fleur Houdijk, Golda Rosheuvel

Φωτογραφία: Ari Wegner

Μοντάζ: Nick Emerson

Μουσική: Dan Jones

Κοστούμια: Holly Waddington

Χώρα: Ηνωμένο Βασίλειο (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 89'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

12 Βραβεία και 9 Υποψηφιότητες

-Dublin Film Critics Circle Awards 2017: Καλύτερη Ηθοποιός η Florence Pugh

-Dublin International Film Festival 2017: Καλύτερη Ηθοποιός η Florence Pugh

-Golden Trailer Awards 2017: Βραβείο Golden Trailer

-Jameson Dublin International Film Festival 2017: Καλύτερη Ηθοποιός η Florence Pugh

-Les Arcs European Film Festival 2016: Βραβείο Cineuropa στον William Oldroyd

-Montclair Film Festival (MFF) 2017: 2 Βραβεία στον William Oldroyd και στην Florence Pugh.

-Palm Springs International Film Festival 2017: Βραβείο Directors to Watch στον William Oldroyd

-San Sebastián International Film Festival 2016: Βραβείο FIPRESCI William Oldroyd

-Thessaloniki Film Festival 2016: Βραβείο FIPRESCI William Oldroyd

-Zurich Film Festival 2016: 2 Βραβεία στον William Oldroyd: Critics' Choice Award και Special Mention.

-Πολλές Υποψηφιότητες σε διάφορα Φεστιβάλ.

Ενα ντεμπούτο που εντυπωσίασε στα φεστιβάλ του Τορόντο και της Θεσσαλονίκης.

Η «Λαίδη Μάκμπεθ» είναι εντυπωσιακά μοντέρνα μέσα στα βικτωριανά της φορέματα.

Στην επαρχιακή Βρετανία του 19ου αιώνα η νεαρή Κάθριν πωλείται, μαζί με ένα κομμάτι γης, σε έναν γαιοκτήμονα ως νύφη. Εκείνος την περιφρονεί, την κρατά κλεισμένη στο σπίτι και αρνείται να κάνει έρωτα μαζί της, συμπεριφορά που την ωθεί να κάνει σχέση με έναν εργάτη του υποστατικού.

Γοτθικό μελόδραμα, σαιξπηρικές μνήμες και μια φεμινιστική ματιά πάνω στη σχέση (γυναικείου) φύλου και (ανδρικής) εξουσίας, βασισμένη σε μια ρώσικη νουβέλα του 1865.

Μετά την προβολή του στη Θεσσαλονίκη γράφαμε γεμάτοι ενθουσιασμό για το «Lady Macbeth»: Με μία ακριβή, καίρια και σύγχρονη μινιμαλιστική ματιά, ο

πρωτοεμφανιζόμενος Ουίλιαμ Ολντρόιντ αναδεικνύει τη βικτωριανή υποκρισία πίσω από την ευγένεια, σε μία ουσιαστική ιστορία χειραφέτησης που κοιτάει εντυπωσιακά μπροστά από την εποχή της. Παρά το γεγονός ότι η ιστορία διαδραματίζεται στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα (ουσιαστικά αποτελεί μεταφορά της ρώσικης νουβέλας του Νικολάι Λέσκοφ, «Η Λαίδη Μάκμπεθ του Μτσενσκ», αν και η διασκευή τοποθετεί την ιστορία στην αγροτική βόρεια Αγγλία του 1860), ο Ολντρόιντ δεν βγάζει τίποτα από το κλασικό, τίποτα από το βαρύ που συνήθως συνεπάγεται η αποτύπωση της εποχής, δίνοντας έναν μοντέρνο τόνο στην όλη αφήγηση που, με πολύ ενδιαφέροντα τρόπο, αντιτίθεται σε ολόκληρο το κλίμα εκείνης της κοινωνίας.

Ηρωίδα του είναι η λαίδη Κάθριν, μία σύζυγος που ουσιαστικά «συμπλήρωσε» την αγορά μιας έκτασης γης από τον άντρα της πια και τον πατέρα του, η οποία στην πορεία θα ανακαλύψει τον δικό της δρόμο προς την ελευθερία και τη χειραφέτηση, μέσα από τον έρωτά της για έναν εργάτη στη φάρμα, που όμως θα οδηγήσει σε μια τραγωδία.

Η Φλόρενς Πιου, που κρατά τον βασικό ρόλο, είναι μια αληθινή αποκάλυψη, και η ματιά του Ολντρόιντ μεταμορφώνει μια ιστορία που θα μπορούσε να μοιάζει παλιομοδίτικη σε κάτι **κινηματογραφικά μοντέρνο** και απόλυτα δυναμικό.

flix

Αγγλική εξοχή, 1865. Η Κάθριν πνίγεται σε ένα γάμο χωρίς αγάπη, με έναν πικρό άνδρα στα διπλά της χρόνια. Η σκληρή οικογένειά του, δυσκολεύει ακόμα περισσότερο την καθημερινότητά της. Όταν ξεκινά μια παθιασμένη σχέση με έναν νεαρό εργάτη στο κτήμα του συζύγου της, μια δύναμη απελευθερώνεται μέσα της, τόσο ισχυρή που τίποτα δεν μπορεί να τη σταματήσει, μέχρι να κατακτήσει αυτό που θέλει.

Το τραγικό πορτρέτο μια όμορφης, αποφασιστικής και ανελέητης νεαρής γυναίκας, η οποία διεκδικεί την ανεξαρτησία της, σε έναν κόσμο που κυριαρχείται από άνδρες.

Από τους πλέον δυναμικούς χαρακτήρες ολόκληρου του σαιξπηρικού έργου, η αδιστακτη λαίδη Μάκβεθ ενέπνευσε τον Ρώσο λογοτέχνη Νικολάι Λέσκοφ σε μια αντισυμβατική και τολμηρή για τα μέχρι τότε δεδομένα «μεταγραφή» της στην πραγματικότητα του 19ου αιώνα. Πιο κοντά στη Μαντάμ Μποβαρί του Φλομπέρ, η δική του Κατερίνα είναι μια γυναίκα που πωλείται ως νύφη σε έναν πλούσιο γαιοκτήμονα, καταπιέζεται από αυτόν και τον πατέρα του και οδηγείται στα άκρα ως θύμα μιας αναχρονιστικής και ανδροκρατούμενης κοινωνίας, η οποία τη μετατρέπει από θύμα σε εν συγχύσει αθώο θύτη.

Η νουβέλα του Λέσκοφ «Η λαίδη Μάκβεθ του Μτσενσκ», η οποία εκδόθηκε το 1865, υμνήθηκε από πολλούς σύγχρονους του αλλά και κατοπινούς συγγραφείς και μεταφέρθηκε σχετικά πιστά στην οθόνη ως η «Λαίδη Μάκβεθ από τη Σιβηρία» (πρωτότυπος ελληνικός τίτλος: «Αχόρταγη για Ηδονή») από τον Πολωνό Αντρέι Βάιντα το 1962. Οι πρωτοεμφανιζόμενοι Άλις Μπιρτς, η οποία επιμελήθηκε τη σεναριακή διασκευή, και Γουίλιαμ Ολντρόιντ επίσης ακολουθούν την πλοκή του πρωτότυπου υλικού, μεταφέροντάς τη

στη Βορειοανατολική Αγγλία. Εκεί η νεαρή Κάθριν θα φτάσει ως νύφη στην έπαυλη του πλούσιου Αλεξάντερ, ο οποίος την πρώτη νύχτα του γάμου τους τη διατάζει να γδυθεί, την παρατηρεί για λίγο μισομεθυσμένος και πέφτει κατευθείαν για ύπνο.

Η όλο και πιο απαξιωτική στάση του, όπως και η περιφρονητική συμπεριφορά του πεθερού της ωθούν την Κάθριν –όταν κάποια στιγμή απουσιάζουν και οι δυο τους επί μέρες για δουλειές– στην αγκαλιά του Σεμπάστιαν, ενός μιγά εργάτη του υποστατικού. Η επιστροφή του πεθερού οξύνει τα πνεύματα, αλλά η Κάθριν είναι αποφασισμένη να φτάσει στα άκρα για να υπερασπιστεί τον έρωτά της, ο οποίος είναι ταυτόχρονα και η διέξοδός της προς την ελευθερία.

Οι έννοιες της καταπίεσης, της προκατάληψης και του ηθικού δικαίου που απασχολούν τον Λέσκοφ αναδεικνύονται κι εδώ, μέσα από την αυστηρή, οριακά στιλιζαρισμένη σκηνοθετική απόδοση (κάτι ανάμεσα στο «Ηρεμο Πάθος» του Τέρενς Ντέιβις και στα «Ανεμοδαρμένα Ύψη» της Άντρεα Άρνολντ) ενός σεναρίου που διευρύνει την κριτική ματιά της νουβέλας, προσθέτοντας γεγονότα και χαρακτήρες. Όπως αυτόν της έγχρωμης υπηρέτριας Άννα, η οποία υπογραμμίζει μαζί με τον Σεμπάστιαν τη φυλετική διάσπαση της κοινωνικής καταπίεσης. Καταπίεση η οποία είναι ταυτόχρονα ταξική αλλά και σεξουαλική, με την 21χρονη Φλόρενς Πιου να υπογραμμίζει με την ερμηνεία της όλη την ψυχολογική διαδρομή της Κάθριν, αρχικά οργισμένη, κατόπιν παρορμητική και τελικά ψυχρή και υπολογισμένη, από Μαντάμ Μποβαρί σε λαίδη Μάκβεθ. Μια «Λαίδη Μάκβεθ» που συνδυάζει το μελόδραμα εποχής, το γοτθικό θρίλερ και την πολιτικοκοινωνική καταγγελία, με το διαφορετικό από τη λογοτεχνική του πηγή φινάλε της να την κάνει σκληρότερη και υπαρξιακά πολύ πιο πικρή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΣΗΣ

WILLIAM OLDROYD

Σκηνοθέτης και Παραγωγός. Φιλμογραφία: 2016/Ι Λαίδη Μάκμπεθ, 2013 In Mid Wickedness (Short), 2013 Best (Short), 2011 Christ's Dog (Short).

